

Sy-li spěwał,
Pilnje džělat,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatox
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoј mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čeršiwosć da.

Njech ty spěwał
Swěrnje džělat
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njech 6ł khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřešće. F.

• Sserbske njedželske łopjeno. •

Budyschin

7. februara 1926

Baužen

Čižičež a nakład Ssmolerjez knižicizšcžeńnje a knižarnje łap. družst. i wobm. ruk. w Budyschinje.
Wutřadźa łóždu robotu a płaczi běrtlěńnje 78 stotych pjenježtow.

Seragesima.

2. Kor. 11, 21—31.

„Tón je mi jedyn wuswoleny grat, so budže moje mjeno prjódknjesč póhanam a kralam a Israelskim džěčom. Pšchetož ja chzu jemu pokasacž, kak wjele wón czerpicž ma mojeho mjena dla.“ Tak Knjes hižom pšchi wobroczenju Pawoła do přědka běh jeho žiwjenja jako žiwjenje džěla a czerpjenja wopiža. Šchtož je tam wěščžene, je w Pawołym žiwjenju dopjelnjene. Tutón japosčtoł je snamjo nadobneje rjanojće a mištriki kuž šwjateho ducha. Kak to? Dokelž móže prajicž: „Ja bym pak tola žiwj, niz pak ja, ale Khrystuž je žiwj we mni.“ Japosčtoł, šwoju japosčtołsku cžescž a nahladnosč pšhecziwo bładnikam a njepšhecželam šakitujo, dawa nam hladacž do bėdženja a pšhecžěhanja, do horzeho džěla, hórkeho pšchepósnacža, kotrež je snjesč měł, ale tež do mozy Božej, i kotrež je wšchitko pšchewincž móhl, wotpoczowajo w hnadze šwojeho Boha a Šbóžnika. Tehodla šhwali, šchtož je Bóh na nim cžinił. Tuž wot šamothwalby nicžo njeshywa. Tak šahańbi šwojich hanjerjow. Ow kak nusne je w něczišchim cžazu, hdžež jich wjele hani kražnosč a móž šchescžijansteje wěrnj a hdžež je wjele druhich, kiž šo wusnawaju ša šchescžijanow, ale šapřewaju w šamžnym žiwjenju móž šchescžijansteje wěrnj, kak nusne je a wužitne, tajke žiwjenje, tajke snamjo wobhladowacž. Šchto wuknjemy se snamjenja žiwjenja japosčtoła Pawoła ša šwoje žiwjenje? Ponižnocž a pokoru, kiž šo štaja w nješebicžnosčzi se wščem, šchtož šmy a mamj, pod hnadu.

Wobras šwojeho žiwjenja nam japosčtoł Pawoł pšched woczi štaja, hoberški wobras. To je žiwjenje pokne prózy,

štrachotow, bėdženja, se šhonjenjemi, kajkež njemóžachu tamni šakšni profetojo a wěščžalojo nihdy pokasacž. A i kajkim šynym, ponižnym, štrošchtnym duchom je Pawoł tole wšchitko nošyl, wjekešy w nadžiji, šczerpliwnj w šrudobje, wobstajny w modlitwje, šo šhwalo šwojeje šlabosčže. Tam njenamacže žanu škoržbu na šjebane nadžije, na njedopjelnjene žadanja žiwjenja; wšchitko bjerje i Knjesowej ruki, tež najcžěššche, a po Knjesowej woli nošy jo dale. A cžohodla snjesčy japosčtoł tole wšchitko? Šsnano šwojeje cžescže dla? Pod Khrystužowym šchizom nješku šwětně kónny a šemške cžescže namakacž. Knjesa dla wšchitko snjesčy, kotremuž je šlubik šlužicž. Wbohich bładžaznych, njeshožownych bratrow dla wšchitko snjesčy, šo by se židow a póhanow někotrych šbóžnych šcžinił. Tajki šteji pšched tobu: Šswobodny, kiž by drje přědowanja wo Khrystužowym šchizju, mudrym a hordym póhanam njerosumneho a židam hněwneho, šo wostajicž a wot wšchitkich cžescženy w měrije žiwj bycž móhl, a tola šwjasanj i rjecžasami wěriweje lubosčže na Knjesa, mějo wšchitko ša šchodu, jeno šo by Khrystuža dobył, džeržal, přědował. Tak je žiwj, czerpi, wojuje, tak dobywa, tak je wjazny džělat a šo prózował, dnžli drusy wšchitžy. Ow šo by šo Knjesej špodobalo, nam tajkich japosčtołskich mužow daricž, na kotrychž wěrnšchroblosčzi by njewěra šo rosrašyla, kotrychž móž lubosčže a czerpjenja by Khrystužowych njepšhecželow pšchewinyla, šwědkow, kotrychž žiwjenje a czerpjenje, wojowanja a dobywanja dale a bóle šwědcža: „Ja wšchitko móžu pšchetešo, kiž mje pošyni, to je, pšches Khrysta.“ — Nětk šupcže pšched snamjo žiwjenja japosčtoła Pawoła. Pójcže, kiž šebi na šwoje džělo a prózowanje tak wjele wěščže! Šawěrnje

pšched kšhižom w žiwjenju Pawołym dyrbi wščitko řebje-
pšchedbėhnjenje řo řhubicž. Pójcže, kiž mórčžicže na cžežke
brėmjo, kiž je nam napoložene, a wažcže, řchtož mėjesche japo-
řchtoř nořncž a nořnřche řtrořchtnje a řczerpliwje, a řchto ma-
cže wy nořncž. Haj, wřchitzy přchidžmy a řtajmy řwoje ži-
wjenje pornjo japořchtořa žiwjenju, řwoje czerpjenje a tnyř-
nořcže, řwoje džėlo a prōzu pornjo jeho. Wón czerpi mjena
Jeřuřoweho dla — a my? Rať wjele řmy řami řawino-
wali! Wón czerpi bratrow dla — a my? Rať huřto řwo-
jeho njerořuma a hrėřha dla! Wón řo žyle da řklužbje řwo-
jeho wulkeho nadawka — a my? Rať wjele řwojich mořow
rosdrjebimy na malicžke, řebicžiwe prōzowanja. My nima-
my tón jedyn wulki nadawř žiwjenja: řam řbōžny byč a
druhym ř pomoznikom ř řbōžnořcži. Hdnyž tole řa řwōj na-
dawř mařch, wotwulnřeřch njerořumnej myřli, řo řy ř řabawje
na řwėcže, řrořumiřch, cžehodla ma řōžde prawe řchėřcži-
janřte žiwjenje czerpjenje a wojowanje řnjecž. Tať bu-
džeřch přchezo řpokojniřchi a pokorniřchi w žiwjenju. Se řoh-
nowanjom je řa nař, hladacž do japořchtořkeho žiwjenja.

Sa řwoje řamřne žiwjenje dyrbimy ř teho wulnřcž, řo
řtajamy řebje ře wřchėm, řchtož řmy a mamy, pod hnadu. Miž
jenož řwonřne nařhonjenja řwojeho žiwjenja, niž jenož
řwonřne řkutki, kiž je dořonjať, řwonřny wuřpėřch, kotryž je
dořpėť, wupraja tudy Pawoľ. Do potajneje řomorķi řwojeje
wutrobny nař wjedže, řo byřmy nėřchto ř jeho řnutřknyřch řho-
njenjom pytnyli. A hlaj tam řo nam řjewi, řo řtaja řebje
ře wřchėm, řchtož je a ma, pod hnadu Božu. Spocžatř, řrjedž
a řonz jeho žiwjenja je Boža hnada w řhryřtuřu Jeřuřu, ko-
truž je řhonicž řmėť. Řhwali řo Pawoľ řwojich wopřkanřch
czerpjenjom, woporow a džėlow w Božim řraleřtwje, řaž by
wřchitko jeho řkutř byl a řařklužba? Nė, tať řapocžnje: „Řa
prařu w njemudrořcži“ a tať řkōncži: „Dyrbju-li řa řo řhwa-
licž, dha řžy řo řwojeje řkabořcže řhwalicž.“ Pntnejcže, řomu
to přchiphuje, řo je tať wjele czerpicž a w czerpjenju wob-
řtacž, řo je tať wjele wojowacž a we wojowanju dobywacž, řo
je tať wjele džėlacž a w džėle dořpėcž řmėť? Miž řebi, ale
Božeř hnadže to přchiphuje. S tuteje hnady czerpa njewu-
řtawazu řwėrnocž w džėle, řczerpliwocž w řrudobje, nadžiju
w czerpjenju, řnutřkne wōřřchewjenje přchi řwonřnym řrada-
nju. „S Božeř hnady řym řa to, řchtož řym, a jeho hnada
na mni njeje podarmo byťa,“ to je jeho wuřnacže. Rať pať
je japořchtoř ř temu přchiphoľ, řo řtaja řebje žyle pod Božu
hnadu? W Damaskuřu, tam cžahnywřchi řako Saulus poľny
řamoprawdořcže, je řhoniť, řchto je řbōžniřkowa hnada: naj-
nuřniřche ale tež najkřařniřche, řchtož može řhudny, hrėřchny
cžlowjeť řhonicž; nėť řhwali řo řwojeje řkabořcže, dořeľž je
Řnjeseř ř přchicžinu byťa, jeho tať bohacže wobhnadžicž, nėť
řhwali hnadu, řotraž je řo jemu řtaťa a kotruž wřchėdnje
ř nowa dořtawa. — „Cžinčže po mni, lubi bratiřa, a hladaj-
cže na tnyř, kiž tať řhodža, řako nař macže řa řkřempel,“ tať
piřa japořchtoľ na řwoje wōřady. Tať tež nam přchiwōla.
Tež my dyrbimy ře wřchėm, řchtož řmy a mamy, řo pod hnadu
řtajicž. Žiwjenje a wumřjecže, cžañ a wėcžnořcž řtařej pod
hnadu, dowėř hnadže Řnjeseřowej, řo cžini, řaž řo jemu řpo-
doba a je tebi wužitne. Njepřchitřwaj řwoju řkabořcž a
potřėbnřtwō přched wocžomaj řwojeho njebjēřkeho řėřarja,
ale njeř ju ř Jeřuřej. Tam řhoniřch lubocž jeho řlubje-
nja: „Teħo, kiž ře mni přchidžže, řa njewuřtorcžu.“ Potom
wėřch, řchto je hnada. Ĥamjeň.

H. w H.

Spokořene ředjenje.

Powjeřka ř cžaña Řhryřtuřoweho.

Spřkaťa Řriřtina Řonowa.

(Pōkracžowanje.)

„Ach, řať dyrbju cži to wřcho dopowėdacž, řchto je řo
potom řtaťo! — Řa dyrbjach teħdy wot Bethlehema prjecž a
wřocžich řo řakle řa řti njedzele; bėžach hnřdom do Bethle-
hema, řo byřch pohladat řa tym, řchto to je ř nařřhyn Meři-
ařom; tam pať mje witařche pľakanje a řarowanje, kotrež
njemōžu wopřřacž. řhoniřch, řo bėřhu po řralowej pčhiřajni wo-
jazy přchiphli a řaľořnje morili wřchė džėcži, kotrež bėřhu
dwė řėcže a mľōdiřche, w Bethlehemje a wōkolinje. řkōnzo-
wachu drje přchi tym tež wėřcže tať nėkotreho nana, tať nė-
kotre macž, řořřž řwoje džėcži řchitachu. Žyle řadwėlowany
řym bėřať wot jeneho řōnza mėřta ř druhemu, řaž tež we wo-
kolinje, pytařo nařřcheho řbōžniřka, ale podarmo — wřchitko
podarmo! Bėřmy bōřny přchėřwėdcženi, řo je dyrbjalo byč
mjes morjenymy niž jeno džėcžo Bože ale tež jeho řtařřchej.“

„Ach, Bōh je nam řbōžniřka daritř, ale woni řu nam
jeho řabili! To njemōžemy nėť wjazy ničžo druge wocžako-
wacž, řacž cžežke řhōřtanja Bože!“

Tať a podobnje powėdařche to řtařž hōľzej, kotryž bu wot
toho cžaña řem dowėrnitř toho muřa, řotremuž nočnyřche
riřtōn w Galilejřkej wėricž, řo prawdu powėdařche. řōľcžez
jemu wėřjeřche; wōn pľakařche ř nim ow morjeneho Meřijařa;
ř dobom jeho řrořchtowařche ř teř nadžiju, řo řnadž je Bōh
řwojeho řyna ř nėřařkim džiwom wuřhowať a řo tutōn toľa
hiřchcže přchidžže.

Wot toho cžaña bė tuta Bethlehemřka podawiřna jeřu
řtajna rořmoľwa, tať huřto řacž by řonatan řwojemu řtař-
mu přcheczeľej ryřny přchinjeřł.

Huřto řebi hōľcžez, hdyž w nožy řōjeřche, přchi řebi my-
řleřche: „Dw, řo byřhu řo toľa njebjēřka hiřchcže ras wote-
wriķe! Dw, řobnyřhu hiřchcže ras řandželořo přchiphli a pra-
řili, hdyže řu džėcžatřko donjeřli! Přchetož je njemōžno, řo je
řo tōn Řnjes dať moricž; řaj žyle njemōžno!“

Tať bė řtařž ř džėřcžom živy w přchecželřtwje, kotrež bu
džeň a wutrobniřche. —

Tu bė nėť přched poľ řėtom přchiphla wot řordana řem
džiwna powėřcž: Bė pořtannř prořeta w řřraelu, kotryž bė
řaž nėħdy Elias, woblecženy drařtu ř řamjelřkiřch wōľkōw a
wopañany ř řořanym pařom; řėdžiřche jenož řėřny mėď a
řōčžli, přchėbnwajo na horach a na polach. Tutōn přėdowa-
řche: „Cžinčže pokutu, přchetož njebjēřke řraleřtwō je řo přchi-
bližiko!“ Wjele ľuda řhodžeřche řa nim. Žyľa Galilejřka bė
poľna tuteje powėřcže. Prořeta prařeřche řōždemu, řchto mėť
cžinicž, řo by řo Bohu lubitř. Prařachu řamo tu a tam, řo je
wōn řam tōn Meřiař, kotrehož pčhiřhad tať dorajnje přchi-
powėdařche.

Řako wōtz řakub přeni ras tutu powėřcž řnyřchėřche,
morřchcži cžōľo, wijo njedowėrwje ř hľowu. Řako pať powė-
cže přchibėřachu a řonatan řařo nowe přchinoschowařche, pocža
o tež řtařza řimacž, doniž řo njelřraba, řo by řo přchėřwėdcžitř.
Wėďžeřche drje, řo bė prořeta řan řyn mėřchniřka řachariřa, řo
jeho macžeri řėřachu řilža a řo řtaj byľoř ř roda Levijoweho;
macž droħeho Bethlehemskeho džėcžatřka pať řėřařche Marija
a bė ře řwojim muřom ř roda Dawitoweho; tať njebė mōžno,
řo byřchtař tutōn prořeta a řbōžnitř byľoř jena wōľkōba. Toľa
řtařž dyrbjēřche řo řam přchėřwėdcžicž!

Dw, řať radořtny wuhotowa jeho řonatan řa pučžowa-
nje! Přchinjeřke jemu wacžoľ poľny řuřchennyř ryřbow. A

tať ho žedžo woczafowasche, so by ho sažo wrócził! Dženka bē wótz Jakub nētko sažo pschischoł, a to s tšjomi pastyrjemi, kotšiz bēchu s nim tež do Bethlhema schli.

„Anasajtra, myšlesche pschi žebi hólz, jako bē starz wote-
schoł, „šhonju žyłu wěrnoscž. O so by tola bóršy žwitało!“

II.

„Tať, mój žyno, nētk žym se žwojim džělom hotowy!
Ssydń žo tu k mojimaj nohomaj a pošluchaj! Tola kědžbuj
pilnje, mam czi wulke a džiwny wězy šdžělicž!“

S tutymy žłowami šapocža wótz Jakub na druhi wjecžor
žwoju šajimału rosprawu. Ssedžesche s Jonatanom horje-
lach wyžoło na horach psched žwojej hětu. Šluboło pod nimaj
delelach wupšchestrěwasche žo jěsor Tiberias a pod wjecžor-
nym njebjom wuhladašhtaj bóle nasdala na druhim brjošy
rosležane města a rybařske wšy, tam po Magdala s jedneje
strony a tam po Tiberias a Dalmata s drugeje.

Starz šlozi hłowu na ruku. Jonatanowej woczji hlada-
šhtej s njewurjekliwym žedženjom na jeho ert.

„Luby žyno, šhtož žmój wo Janu šchczeniķu žlyšchałoj,
je wschitto wěrnó! Wón je Zachariašowy žyn, kotrehož je
jandžel pschpowědžik, prjedy hacž je žo narodžik. Šhodži we
draščje s kamelšich wložow, je wopažany s kožanym pašom
a jě škócžki a lěžny mēd. Wón je wulki profeta Boži! Wón
je předarški hlož w puščinje a wola: „Pschihotujcže pucž to-
mu Knjesej a cžinčje rune jeho šchcžežki!“ Ale našch Ssyn
Boži, našch Šbóžnik, wón njeje! To žym s jeho erta žam
žlyšchal!“ (Pokracžowanje scžěhuje.)

Zyrkej a štat.

Saška krajna šynoda šendže žo, kaž žo pišche, s nowa
25. februara. Mňšla žebi, so budžja hacž k 1. haprleji jed-
nanja mjes štatom a žyrtwju tať daloko do cžista, so žo džě-
lenje wupraji. Tať je to nētk hižo wjazy krócž rěkało; tuž
žo nam nočže wěricž, so to hižo k 1. haprleji tať daloko bu-
dže; wěz je pschejara wažna, hacž žmēli žo s njej pschekhwa-
tacž. —

W hošpodařskim wubjerku nēmskeho žejma bē žo 22.
januara namjet štažik, so by žo wyschnoscž namolwjała, bór-
šy šakon pschedpožicž, kotryž by na wolu šchescžijanskich
štaršich džiwať a šdžerženje šchulow s wěruwšnacžom šwě-

ščik. Tutón namjet bēchu strony prawizy a šrjedžšny šapo-
dake; wón žo pschija, hacžrunje demokratojo, šozialdemokra-
tojo a kommunistojo pschecžiwó tomu hložowachu. — Tu ma-
ja wschitzny, kiž maja hiščcže myšl ša šchescžijanške wufubla-
nje džěcži a mlodžiny, pošw, kať maja žo pschecžiwó tutym
štronam pschi wólbach šadžeržecž. —

Bože wofebnoscže, jeho bycže.

Šłóž: Bóh je pschi naš tudy.

Bóh je wěczna wěrnoscž, w jeho žłowje
data je nam jeho wola žwjata.
Majestetske bycže Bóh k nam s njebies
hlada, nowy narod wot naš žada.
Šhwalbu cžescž jemu njesčž
žo nam wschittim žlyšcha,
žwěru cžin to dušcha.

Bóh je hnadny, žmilny tym, kiž
jeho prošcha, we wutrobje jeho nošcha.
Majestetske bycže, Bóh je dobrocžiwny,
cžini wulke škutki, džiwny!
Wócžez wě džěcži wschě
žwoje w kóžnym lěcže
šastaracž we žwěcže.

Bóh je našche šbožo! Dawa žwjatoh'
Dušcha, w wěrye šbóžna je nētk dušcha.
Majestetske bycže, Bóh je wěczna kražnosčž,
žlónžo wěczne, našcha jažnosčž!
Wšpomhaj, Wócže daj,
šo, hdyž wotšal džemy,
twój raj herbujemy.

Bóh je wěczny! jedny Knjes, kiž
wschudžom šnježi! Š nohomaj wscho jemu
leži. Majestetske bycže Bóh! to wopomń
dušcha! Cžescž wscha wěcznje jemu žlyšcha!
Knježe, my prošymy,
daj bycž džěcžom twojim
wěcznje w raju žwojim

Bóh je prawy pucžnik, w žwojim žłowje
wěrnny, w luboscži we žwojej žwěrnny!
Majestetske bycže, Bóh naš šdžerži, wodži
Šchto žo k našchom' mērej hodži —
Wšpomamny, so my žmy,
hdyž po hnadže šodni,
w jeho hnadže šbóžni!

Bóh je žmilny, Wócžez našch
Wšches Jesom Šhryšta,
Wšches njoh' je nam šbóžnosčž wěšta!
Majestetne bycže,
Bóh čže, so wschěm ludžom,
Wšchane by bylo wschudžom!
Škala žy našcha ty,
Wulka žmilnosčž Boža,
Študžen wscheho šboža!

Bóh je dokonjany wulki, móžny,
Šslawny, w žwojich škutkach, džiwach,
Šjawny! Bóh je dokonjany wulki,
Móžny, žlawny, w žwojich škutkach,
Džiwach šjawny! Bohu cžescž mamy,
Njesčž, šchescžijenjo rjenje,
Wšches njoh' wumóženi!

J. W.

Wšchelle s bliska a s daloka.

Sšerbšta předarška konferenza bē žo šandženu pónđželu,
1. februara, k wurjadnemu pošedženju šhromadžika. Še tu
nētkle pschezo telko macžšny ša wuradžowanja, so dyrbi žo

Konferenza husto skhadžowacž. Wobžarowacž je, so njemóžachu tu tež tutón krócž wšchitžny pschitomni bycz. Saběrachmy so mjes druhim i praschenjom herbškeje superintendenturn, kotrež tak doľho sa naž Sserbow srudžaze a ponižowaze wo- stanje, doniž so njeje to pscheřwědczenje pschedobnyto, so hmy tež my Sserbjo hišće lud wořebiteje maczerneje rěcže a wořebiteho kulturneho žiwjenja a so mamy tež . my hwoje prawa wořebje na to, sčtož kłuscha, i spomoženju snutskow- neho žiwjenja. Wěso kłuscha i tomu pschedewšchem tež, so so my tež jako sprawni, hweri, wěrjazny Sserbjo pschede wšchem ludom wobřwědcžimy. Tohodla dyrbi so tež sařu- džowacž, hdyž mjes Sserbami samymi rostora a sčezowa- nje, kaž to runje poľednje dny šjewichu; njedyrbjašo po prawom móžno bycz mjes nami, so so pschecžimo mužam sčezowa, kotřiž nochzedža nicžo druge, křiba sa hwoj herbški lud džělacž a skutkowacž na kulturnym polu. Sčto by we tutej žnělej naležnosći, kotruž čžemy i krótka „herbška super- intendentura“ mjenowacž, nuřne byšo, porěcžachmy; wušky- sčawšchi rosprawy naškeje kommitije, kotraž bě tehodla we Driježďžanach pobyla. — Dale tež mjes druhim wo tym rě- cžachmy, kať so nětkle herbške fařke městna wuprósďnjeja, kať strach hrořny, so so njemóžeja wjazny wšče se herbštimi duchow- nymi wobřadžicž; so je wořebita škoda, so so herbšžny du- chowni se Sserbow wotřaleja, so hamo wě. S tym šwiřuje naške prózowanje, podpjeracž mlodnyh Sserbow a jim stu- dium bohošłowstwa smóžnicž; budže nam móžno, tym jenot- liwžam, kotryhž bohuzel jenož hišće w studijach na boh- šłowstwo mamy, stipendium a položenje posticžicž. A tomu čže tež mjes druhim potom tež kłuzicž „Swjast herbško-něm- škich a němško-herbškich wořadow“, wo kotrymž drje bórny dalšcheho šhonimy. S drugeho wuradžowanja njech je tu jenož hišće naspomnjeny protest Buceřžanškeho herbškeho towarštwu pschecžimo tomu, so bychu so nowe herbške spěwar- ške w schwabachu, t. r. i němštimi piřmifami čžišćežate; to- warštwu dorasnje wustupuje sa čžišćež i lacžanštimi piřmifa- mi. W tutej naležnosći njebě a njeje hišće to poľednje

šłowcžto prajene, hnadž nětk druge towarštwu a jenotliwi- tutu škladnosć wuřija, so i tutej wěžny wuprajicž. Wěšte je, so na doľho so žyla wěž „nownyh herbškich spěwarškich“ wjazny wotřorčowacž njemóže.

S Sucžiny. Narodžilo je so 25 džěczi, 15 hólžow a 10 hólžow, mjes nimi 2 njemandželške, pschpowjedanjow bě 12, wěrowanjow 7. Semrělo je 12 wořobow, 8 džěczi, 2 mužškich, 2 žónškich, spowjednyh bě 720, 296 mužow, 424 žonow, mjes nimi 12 domach. Křiczenški šlub 17 paczerškich džěczi wob- nowi, 12 hólžow, 5 hólžow; 9 herbškich, 8 němškich. Wunosčš kollektow bě 417,45 hriwnow, nimo toho so woprowašče 276,54 hriwnow.

S Suřki. Narodžilo je so 97 džěczi, 47 hólčžkow a 50 hólčžkow. Mjes nimi bě 18 njemandželškich. Paczerškich džěczi běšče 79. 33 porow bu wěrowanyh. Semrělo je 48 wořobow. Spowědnnyh bě 3032, 1274 mužow a 1758 žonow, 541 Sserbow a 2491 Němžow. Woprawjenjow domach bě 86. Wunosčš kollektow bě 656,50 hriw. a druhich šberkow 809 hriwnow.

S Barta. Narodžilo je so 61 džěczi, mjes nimi 4 mor- wonarodžennyh. Pschpowědanjow běšče 15, wěrowanjow 13. Semrělo je 20 wořobow, mjes nimi 10 wotroscžennyh a 10 džěczi. 2 wořobje běšchtej hwoje žiwjenje psches 80 lět pschijnješkej. Spowědnnyh běšče 1834, 777 mužow, 1057 žo- now, 1069 Sserbow, 765 Němžow. Woprawjenjow domach, běšče 21. Sswój křiczenški šlub wobnowi 35 paczerškich džěczi, 20 hólžow, 15 hólžow. Wunosčš kollektow běšče 766,70 hriwnow. Wnjššče teho je so sa miřionštwu a wupnjščenje žyrkwoje 525 hriwnow nawdašo.

Wistowanje: M. w Ba. sa Čsto. — M! w Bu! sa Jno!
(Wofutny džěň)! — M. w R. sa Rem.

Samotliwy redaktor farat Wyržacž w Nořacžizach.

Njedželske bjesadowanki.

za pěkne mjeňše a wjetše džěci křescanskich staršich.

Podawa Arnošt Serbomil.

XXXIII.

Wuswobodženje Pětra z jastwa.

Jónu wokoło jutrow běše japoštoľ Pětr zawrjeny w jastwje. Běše jeho zawrjeć daľ kral Herodes. A dokelž běše Pětr hižo raz z jastwa čeknyľ, daše jeho Herodes zwja- zacž z rječazami a stražowacž wot šesnaće wojakow. Po swjatyh dnjach chcyše jeho dać zarazyć.

Ale runje tu nóć, w kotrejž měješe być wotprawjeny, posła Bóh jandžela do jastwa, zo by jeho wuswobodžil. Pětr ležeše a spaše w jastwje mjez dwěmaj wojakomaj, a dwaj drugej stoještaj při jastwowych durjach. Tu přiň- dže jandžel do jastwa a swětko so zahori wokoło njeho. Jan- džel dyri Pětra do boka a wubudži jeho. Potom jemu pra- ješe: „Stañ rychle!“ Pětr stany a rječazy jemu wot rukow padnychu. Tuž jemu jandžel rjekny: „Wopasaj so a pod- wjazaj swoje črije.“ Pětr tak sčini a jandžel praješe dale: „Wodžej so ze svojim plašćom a pój ze mnu.“ Pětr ani njewjedžeše, što ma to rěkać, ale posłuchaše jandžela we wšem a džěše za nim. Jandžel jeho wjedžeše z durjemi won, hdžež stojachu stražnikojo, ale žadyn ničeho njepra- ješe. Snadž jeju ani njewidžachu. Potom pak přiňdžeštaj

k wulkim železnym wrotam, kotrež na hasu wjedžeču. Te wrota so same wotewriču, a Pětr z jandželom běštaj na hasy. W tu khwilu jandžel wot njeho woteňdže.

Nětko hakle wědžeše Pětr, što je so stało: Knjez Jezus běše po njeho poslaľ jandžela, zo by jeho wuswobodžil. Stoješe khwilu a přemyslowaše, dže ma hić. A hnydom so dopomni na druhich martrarjow a žedžeše po tym, zo by jim powědžil, što je so z nim stało. Džěše na to do domu Marije, maćerje Janoweje, kotrehož mjeno běše tež Mar- kus. Je to tón Markus, kiž je napisaľ evangelium tuteho mjena. Runje tu khwilu běše wjele wučobnikow w Mariji- nem domje a modlachu so za Pětra. Pětr zaklepa na durje a holčka, z mjenom Róde, přiňdže a prašeše so, što to je. Hdyž wuslyša Pětrowy hlós, běžeše nutř a wozjewi wu- čobnikam, zo Pětr stoji wonka při durjach. Ale woni ji to nochcychu wěrić a rjeknychu ji: „Błazniš!“ Ale wona wotwjerdžeše stajnje, zo je to Pětr. Hdyž doľho njewote- wriču, klepaše Pětr sylnje na durje. Hdyž jemu skónčnje wotewriču, widžachu, zo je to woprawdže wón. A stróži- chu so jara a počachu wšitecy woľacž z radosću a jedyn pře- mómh drugeho so prašachu, kak je wujšel z jastwa. Pětr jim da znamjo, zo bychu byli změrom a powědaše jim, kak je jeho jandžel wuwjedł z jastwa. „Sym při tebi, zo bych čě wuswobodžil.“ Jer. 1, 8.